

Anmeldelse

'Historien om en mor'

Dorthe Stieper, Vindelsti 2019

Bogen udfolder en kompleksitet af roller og udfordringer i at 'være i det' i livet som mor til et barn med autismehandicap. Der indledes med en anbefaling af psykolog og ekspert i autismeområdet Kirsten Callesen og bogen rammes ind med forord og efterskrift af forfatter og mentor Dorthe Stieper.

11 mødre til sønner og døtre med autismehandicap fortæller om det liv, der folder sig ud om den enkelte i relationen til barnet og til omgivelserne. Det være sig som enlig mor, i stabilt eller brudt parforhold til barnets far, med og uden søskende og i en bredde af livs-, uddannelses- og erhvervs-erfaring. I dette kalejdoskop af perspektiver og vilkår er der en række gennemgående temaer i fortællingerne som giver stof til eftertanke:

- En mor kender sit barn som ingen andre (flere sansede allerede i barnets forsterstadiet, at dette barn var særligt). Det forhold anerkendes ikke i velfærdssystemet (eller endog i familie-, venne – og bekendtskabskredsen), hvorfor mødrene oplever sig betvivlede i deres indsigter og hensigter - ofte direkte modarbejdet.
- Velfærdssystemet stiller ikke de – i mødrenes optik – for barnet og familien gavnlige ressourcer og kompetencer til rådighed, fx i form af kompetent *tidlig* udredning, rådgivning og tilbud, så barn – mor – og familie støttes i at skabe de strukturer og faglige tilbud, der fremmer en tryk og for *dette* barn harmonisk modnings- og udviklingsproces.
- I alle 11 fortællinger prioriterer mor (og far gennem mor?) barnets trivsel og udvikling fremfor egen karriere og økonomisk sikkerhed. Uddannelser bruges kun lidt eller ikke og økonomien sikres kun i enkelte tilfælde af ansvarlige fædre, der fx er med på at betale til mødrenes pensionsopsparinger.
- Stress og afmagt er et grundvilkår hos samtlige mødre, mere eller mindre, afhængigt af den enkelte mors kapacitet til at overkomme uvished, uforudsigelighed, utilstrækkelighed, træthed og omgivelsernes manglende forståelse og accept af barnets måde at være i verden på. Nogle af mødrene er/ har selv været syge selv som direkte konsekvens af dette.

I indledningen loves et indblik i de eksistentielle 'gaver' barnet giver, og i fortællingerne erfares nye, værdifulde dimensioner i livet, som man i relationen til sit barn får øje på. Mit blivende indtryk af bogen er imidlertid, at mødrene er så pressede af de mange modsatrettede krav og kampe for at blive hørt og forstået i velfærdssystemet, at der mere er tale om enkeltstående stjernestunder, der giver energi til at holde ud, end den kontinuerlige, indre kærlighedsstrøm der flyder mellem mor og barn i et familieliv med 'neurotypiske' børn i et balanceret mix af glæder og udfordringer. Den balance, der gør det muligt at leve *selv* og ikke som barnets garant og 'værktøj' for en fair chance i livet.

Bogen anbefales varmt – til fagprofessionelle, der gerne vil blive dygtigere til deres arbejde, og til mødre, som finder styrke ved tanken om ikke 'at være *alene* i' det!

Anmelder: Hanne Gullestrup